

Marselisborglejren

1962

Den store hike - et pletsjud

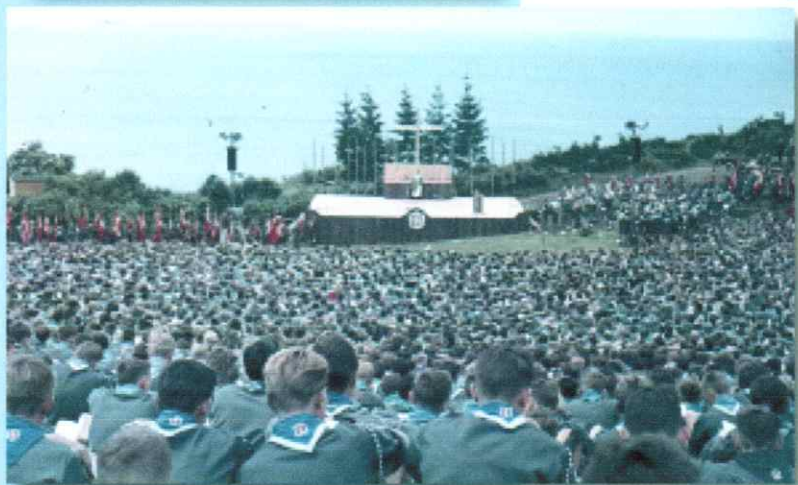
Under ledelse af Sven Møller, Århus, havde et udvalg i flere måneder arbejdet under højtryk for at tilrettelægge alle tiders største hike i FDF.

Førerne i dette udvalg vidste nok, hvad de gjorde, da de begyndte på at arbejde sig frem til et arrangement for 8.200 væbnere.

Ordet hike og oplevelsen hike er noget, enhver væbner kan lide; han holder af at komme ud i landskabet og se nye steder. Han synes, det er spændende at gå på opdagelse og gøre iagttagelser, og han er en hund efter at komme i sving med at løse svære opgaver på vandreturen.

Men som det fremgår af nedenstående, blev der også konkurreret i forbindelse med det daglige lejrLiv.

Se mere om 'Den store hike' på de følgende sider!

DAGENS KOMMENTAR
FRA
Lejrinspektoralet

Patrulje nr. _____ Dato: _____

	Udmark	Gul	Jævn gul	Blålig	Blålig	
						Det underrettede er ikke fundet i orden.
TELT						Teltorden: Rygsække - Skotej Forbundsdrægter - Soveposer Telt: Opstrømning - Udluftning
PLADS						Oprydning: Hele lejrpladsen Ruggeplads - Affaldhul - Fødtfælde Indhugning - Opgravninger
SKAD						Kækkenskab: Orden - Renlighed Opvaak: Bestik - Kogevrej

Serlige bemærkninger:

FRIVILLIGT DRENGE-FORBUND Lejrinspektør _____

FDFs Historiske Samling,
Sletten

Landslejrtemaer gennem tiden

Her beskrivelsen af den store hike,
om det fortælles i lejrmindebogen:
"Uglepatruljen i Marselisborglejre"

Et pletskud - den store hike

Da vi et par uger før afrejsen til Marselisborglejren modtog den lille lejr bog med alle oplysningerne om lejren, var vi en hel del, der med stor glæde og forventning læste ordet hike-dag øverst på bogens side 47. Vi spurgte os selv, om det virkelig var muligt, at man havde opgivet tidligere Marselisborglejres store samlede øvelser i Frijsenborgskovene og i stedet for arrangeret en hike. Og det havde man altså. Under ledelse af kontorchef Sven Møller, Århus, havde et udvalg i flere måneder arbejdet under højtryk for at tilrettelægge alle tiders største hike i FDF.

Førerne i dette udvalg vidste nok, hvad de gjorde, da de begyndte på at arbejde sig frem til et arrangement for 8.200 væbnere. Ordet hike og oplevelsen hike er noget, enhver væbner kan lide; han holder af at komme ud i landskabet og se nye steder. Han synes, det er spændende at gå på opdagelse og gøre iagttagelser, og han er en hund efter at komme i sving med at løse svære opgaver på vandreturen.

Og så blev det mandag formiddag. Hver patrulje havde i god tid i forvejen fået udleveret en meddelelse med vigtige oplysninger om hiken. Når man havde læst den igennem - og det var naturligvis her patruljeførerens opgave at instruere sin patrulje - så vidste man nøjagtigt, hvordan man skulle forholde sig; man kendte programmet for de næste 24 timer i store træk, der var ingen tvivl om, hvad man skulle medbringe, og man havde fået korte forholdsordrer med hensyn til sygdomstilfælde, færdselsregler og almindelig FDF-anstand. Allerede denne optakt fik gamle hike-rotter til at blinke til hinanden - det lovede godt, dette her - der var system i tingene.

Men det skulle blive endnu bedre. Klokkerne 9.00 begyndte afmarchen fra lejren. I løbet af et par timer skulle man nu have flyttet 8.200 væbnere eller 887 patruljer fra Marselisborglejren ud i et

område på størrelse med Fyn. Med bus, tog og skib skulle transporten foregå ud til de ti områder, der igen var opdelt i 73 ruter.

Som følge af den faste organisation og gennemførte systematik i hikens tilrettelæggelse forløb hike-starten på en sådan måde, at f. eks. *generalmajor Nørberg* senere udtalte, at en flytning som den FDF præsterede mandag formiddag ikke kunne have været afviklet så hurtigt, hvis det havde drejet sig om soldater. Men det var jo altså væbnere, der skulle af sted. Sven Møller stod på en kasse i Nørreland lige neden for broen. Med en mikrofon i den ene hånd og en lille huskeseddel i den anden dirigerede han styrkerne.

Den enkelte patrulje kunne på sit patruljepas tydeligt se, hvad område den skulle rejse til, og hvilken rute den skulle starte på, så når der i højttaleren lød: "Rutechefen for Holland stiller sig bag skiltet. Her ser I rutechefen for Holland. Nu skal vi have patruljerne H - 1 - 1, H - 1 - 2 o.s.v. Kom så patruljerne H - 1 - 1, H - 1 - 2 o. Firemandsfront tæt opsluttet. Kom så hurtigt. - - Og så skal vi have H - 2 - 1 Kom så. - - Når alle patruljer har meldt sig til rutechefen, så melder rutechefen klar til mig. - - Tak Jugoslavien, afgang til Århus H. God hike" - så var ingen i tvivl om noget.

Ja, sådan husker vi Sven Møller. I et par timer stod han og sendte patruljer, ruter og områder af sted. Ingen var i tvivl om, at her lå det hele i hikelederens hule hånd. Hvor var det brandgodt tilrettelagt - vi kan som FDFere være stolte over, at vi kan få den slags til at klappe. At vi har dygtige og energiske førere og at har væbnere, der forstår at lyde og udføre en ordre, skal vi være glade for.

Og så gik turen til Østjylland fra Helgenæs i nord til Horsens i syd og Gl Rye i vest gik turen. Nu var man på hike - nu skulle der opleves noget.

Efterhånden som patruljerne ankom til de respektive ruters startsteder, fik de udleveret de første opgaver. I en trykt melding var for hver enkelt patrulje angivet de poster, der skulle besøges henholdsvis om mandagen og om tirsdagen. Endvidere indeholdt meldingen oplysning om overnatningsstedet, der var angivet med en grøn ring på det udleverede særkort. Foruden at aflægge besøg ved forskellige poster skulle patruljen i løbet af mandagen løse den første opgave, den lød sådan: "Saml på jeres tur i eftermiddag fra start til overnatningssted ting (planter og andre materialer, dyr etc., som I kan finde), hvor forbogstaverne fra tingenes navne danner ordet: M A R S E L I S B O R G L E J R. Løsningen af opgaven (tingene skal være med) indføres i hike-dagbogen og forevises rutechefen på overnatningsstedet. Der gives point for hvert rigtigt bogstav - God jagt".

'Ved startstedet havde patruljerne af rutechefen fået udleveret 1,50 kr. pr. mand i patruljen. For dette beløb skulle der i løbet af mandag eftermiddag provianteres til morgenmad og frokost tirsdag. Man fik endvidere det gode råd at gemme lidt af pengene til mælk næste morgen - og så skulle der naturligvis føres regnskab i dagbogen over indkøbene. I kan tro, det var ikke kedelig læsning at studere disse regnskaber, da dagbøgerne om tirsdagen blev afleveret til bedømmelse.

Og så travede de mange hundrede patruljer ud ad Jyllands landeveje. Man besøgte teglværker, kirker, mejerier, gamle rytterskoler, slotte, museer, fabriksvirksomheder, oldtidsminder og meget andet. For mange væbnere var det første gang, de kom i nærmere kontakt med disse forskellige udsnit af det danske samfund. Overalt blev patruljerne modtaget med stor gæstfrihed, og mange steder blev man budt på forfriskninger. I hike-hovedkvarteret i Marselisborglejren fik man ikke så få opringninger med forespørgsler om, hvor mange FDFere man kunne vente - det var jo rart nok at vide, hvor mange lagkager man skulle

have parat. På mejerierne blev der drukket mælk og spist ost til den store guldmedalje. Der blev skænket et utal kopper kaffe og spist hjemmebag, som det havde taget flinke damer mange timer at bage.

Efterhånden som patruljerne nåede frem til overnatningsstederne, var man naturligvis godt trætte men det mærkede man slet ikke. Oplevelserne havde været så mange, at snakken gik lystigt, og man gik med frisk energi til de næste opgaver. Nu skulle der nemlig laves mad, bygges bivuak og gøres klar til lejrbaal, hvor hver patrulje som et led i patruljekonkurrencen skulle underholde kammeraterne.

Madlavningen var et meget spændende indslag i hiken. Inden afgang fra Marselisborglejren havde hver patrulje fået udleveret ingredienserne til en ikke helt almindelig menu, en menu der imidlertid var helt rigtig til en hike. Ingredienserne bestod af 1 pose mel, 1 pose kartoffelmos (i pulverform), 4 dåser "chopped ham", 250 g margarine og 1 dåse salt. Af disse rare sager skulle der nu tilberedes kartoffelmos (det var blot at tilsætte vand og margarine til pulveret) og snobrød. For at alle kunne komme igennem denne del af hiken på bedste måde, var der udleveret en nøjagtig beskrivelse af hele tilberedningsprocessen - ingen skulle gå sultne i seng.

Efter at spisningen var overstået, blev bivuakkerne bygget færdige, og så var man klar til lejrbaal. Her var alle rutens patruljer - 10 - 15 stykker - samlet. Man underholdt hinanden og havde det hyggeligt sammen, inden rutechefen sluttede aftenen. Men fordi lejrbaalet var slut, fik patruljerne ikke lov til at slappe af. Sven Møller havde engang i løbet af foråret udtalt, at hiken ikke skulle være en "tøseøvelse", FDFs væbnere havde kræfter, og dem havde de godt af at bruge.

Til hver patrulle blev der udleveret første del af "Opgave X". Den bestod af en kode, der så således ud: "13 S 5 I 12 D 4 S 10 T 5 E 18 Å 20 R 9 L 12 Æ 18 R 21 T 20 E 5 I 3 O 8 M 5 K 6 O 5 D 14 E 11 R 12 I 15 D 11 A 11 N 5 S 14 K 8 E 1 D 12 R 22 E 20 N 15 G 13 E 5 V 4 I 20 S 15 N 13 U 1 A 14 T 4 I 6 K 18 A 1

N 16 B 1 R 20 U 18 G 21 E 12 D 10 E 5 T 14". De kvikkeste fandt hurtigt ud af, at bogstaverne dannede følgende sætning: "Sidste år lærte I om koder i DANSKE DRENGE, vis nu, at I kan bruge det" Denne sætning var jo fuldstændig rigtig, men den sagde jo ikke rigtigt noget i forbindelse med hiken. Altså måtte man i gang med tallene, og ved at bruge dem rigtigt fandt de allerfleste ud af, at meldingen lød sådan: "Meld jer til rutechefen klokken halv to med to mand fra patruljen. (Nu kan du jo selv prøve at finde ud af kodens nøgle).

Patruljerne gik nu til køjs i bivakkerne. Vejret var dejligt - skyfri himmel med stjerner - så det var ingen sag at sove ude; hvor havde vi dog været heldige med vejret - der blev slet ikke brug for hike-udvalgets nødplan med overnatning i nærliggende gårde.

Da der nu skulle stille et par mand fra patruljen hos rutechefen midt på natten, var der ikke andet for, end at man måtte iværksætte en vagtordning, hvis man da ikke havde vækkeur med. Det var nemlig sådan, at det gav top-point, hvis man var hos rutechefen på slaget 01.30. Efter at anden del af opgave X var klareret - den med at møde præcis hos rutechefen, gik patruljernes repræsentanter i gang med tredje del af opgave X, der gik ud på, at finde nogle nedgravede plader i et nærmere udpeget terræn. Jo hurtigere man fandt pladerne, desto flere points fik patruljen, og jo før kom man tilbage til soveposerne og kunne sove videre til den lyse morgen.

Tirsdag morgen startede med morgenmad, oprydning af bivakpladsen og sløjfning af aftenens bålsted. Herefter skulle man atter ud på landevejen og besøge flere interessante steder, hvorom der skulle gives beskrivelser i dagbogen. også til tirsdag var der en lille opgave at løse undervejs samtidig med, at man vandrede af sted. Denne opgave lød sådan: "Fremstil 3 terninger. Målene skal være mindst 2x2x2 cm. "Øjnene" anbragt rigtigt. I må selv vælge materiale, og de 3 terninger må gerne være af forskelligt materiale. Terningerne skal præsenteres for rutechefen ved ankomsten til samlingsstedet. Her vil bedømmelsen finde sted".

Nu var der noget at gå, og pusle med. Og det hele var jo noget så let, når bare man vidste, at terningernes "øjne" sammenlagt skulle give 7 på to modstående sider.

Også et par andre opgaver skulle løses. Den første gik ud på at finde ud af en morselabyrinth, og den anden var en signaturopgave. Efterhånden kom patruljerne gennem tirsdagens rute og nåede frem til samlingsstedet, hvorfra alle rutens patruljer samlet skulle påbegynde hjemrejsen til lejren. Her ved samlingsstedet blev hike-dagbøgerne afleveret til bedømmelse - de opnåede points skulle naturligvis tælle med i det samlede resultat for hver patrulje. Rutechefen og hans hjælper havde nok at gøre, der var meget at læse igennem - meget interessant og godt, de allerfleste havde virkelig gjort et stykke arbejde for at få dagbogen til at tage sig godt ud. Alt var jo skrevet under vandringen, så det havde sat patruljens skrivende medlemmer på en virkelig opgave.

Hjemrejsen gik lige så planmæssigt som udrejsen og hiken i øvrigt. Særtog efter særtog gled ind til Århus Hovedbanegård. I løbet af 26 minutter ankom 5 særtog foruden den ordinære trafik - det er den største belastning, denne banegård nogen sinde har haft.

DSB var enestående. Ikke alene havde hike-udvalget mødt den allerstørste imødekommelse under de mange forhandlinger forud for gennemførelsen af det store arrangement, men DSB-folkene havde med stor interesse taget denne opgave op, for at, løse den på bedste måde - og det lykkedes altså til UG.

Hiken var et pletskud - en syngende pil lige i centrum. Hiken på Marselisborglejren 1962 vil gå over i FDFs historie som en af de helt store oplevelser i FDF. Dygtige førere havde tilrettelagt den, og en flok væbnere gik med begejstring og energi til opgaverne og klarede alle skær på bedste måde. Der vil blive talt om denne hike i mange år - talen vil først ophøre, når vi næste gang mødes på Marselisborg - for da må, da skal vi have en hike igen. Den succes må følges op. Til lykke I, som fik idéen, og I, som forstod at bruge den.